

toma
ROMAN jr.

De vînoaia anului cu dosare

**râsu',
plânsu',
în arhivele
SECURITĂȚII**

**EDITURA VREMEA
BUCHUREȘTI
2020**

Cuprins

De veghe-n lanul cu dosare	5
Despre unul dintre cei mai mari călăi comuniști din Balcani: Bulgaru era albanez	7
Anastas, o poveste balcanică! Distribuție: Ana Pauker, Enver Hoxha, Tito, Stalin etc.....	15
Când îl confunzi pe Agârbiceanu cu Arghezi: interceptarea Securității bate filmul!	25
O problemă a Bisericii Ortodoxe Române: Oare câți „misionari discreți” au existat?	27
1975: Un mason evreu condamnat la moarte în România	43
Drumul cărtărei Securității, de la Londra la Palatul Cotroceni	57
Despre un „fake” al istoriografiei comuniste: Grupul de partizani „Carpați”	79
Omul care a speriat estul: Despre un Mathias Rust de România	91
Un posibil motiv de șantaj, fratele SS-ist al lui Emil Bodnăraș.....	115
Cât de urât și fals cântă, în 1961, baritonul Nicolae Herlea.....	121

Cuprins

De veghe-n lanul cu dosare	5
Despre unul dintre cei mai mari călăi comuniști din Balcani: Bulgaru era albanez	7
Anastas, o poveste balcanică! Distribuție: Ana Pauker, Enver Hoxha, Tito, Stalin etc.....	15
Când îl confunzi pe Agârbiceanu cu Arghezi: interceptarea Securității bate filmul!	25
O problemă a Bisericii Ortodoxe Române: Oare câți „misionari discreți” au existat?	27
1975: Un mason evreu condamnat la moarte în România	43
Drumul cărtărești Securității, de la Londra la Palatul Cotroceni	57
Despre un „fake” al istoriografiei comuniste: Grupul de partizani „Carpați”	79
Omul care a speriat estul: Despre un Mathias Rust de România	91
Un posibil motiv de șantaj, fratele SS-ist al lui Emil Bodnăraș.....	115
Cât de urât și fals cântă, în 1961, baritonul Nicolae Herlea.....	121

Eftimie, veriga dintre Ceaușescu și Iliescu	125
„Eroi” comuniști: destinul bizar al omului care a îngropat PNȚ-ul	133
Și voi, frații mei Brutuși?!	139
A negociațat Regele Mihai cu Nicolae Ceaușescu?	171
Securitatea era proastă sau antisemita?	
Poate ambele în același timp.....	197
Din galeria subterană a comuniștilor:	
a fost tatăl lui George Pruteanu agent sovietic?	205
Copilul din flori al lui Horia Sima.....	211
Tony, românul cu nenumărate identități.....	219
Un document din arhivele Securității:	
nevoile, durerile și tristețile agentului „Vomă”	239
Un alt fel de Steinhardt: Despre rabinul devenit preot misionar creștin-ortodox	243

ISBN 978-606-588-151-9
ISSN 2413-239X
Editura: Editura Universității Tehnică din Iași
Str. Calea Victoriei nr. 21, sector 1, Iași
040102, România
tel. 023-21.50.000
e-mail: editura@ut.ac.ro, www.ut.ac.ro/editura/
www.libris.ro

Coperta: Silvia Colfescu
Ilustrație copertă: creată de rawpixel.com (www.freepik.com)
Lector: Claudia Drăgănoiu
Redactor: Alexandra Ciuciulin
Tehnoredactor: Teodor-Alexandru Pricop

Copyright © Toma Roman jr., 2020

ISBN 978-973-645-999-3

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

În urmă încoace să urmărești cum se întâmplă în lumea de dincolo de frontieră. În urmă să urmărești cum sunt săvârșitii obiectele care au venit cu el împreună. În urmă să urmărești cum se întâmplă în lumea de dincolo de frontieră. În urmă să urmărești cum sunt săvârșitii obiectele care au venit cu el împreună. În urmă să urmărești cum se întâmplă în lumea de dincolo de frontieră.

De veghe-n lanul cu dosare

Habăru n-am dacă sunt un istoric metamorfozat în jurnalist sau invers, un jurnalist care se crede istoric. Treaba e că, încă de la începutul anilor '90, pe când toată lumea era mușcată de morbul politicii și tensiunile sociale erau foarte mari, m-a preocupat istoria comunismului românesc, despre care m-am apucat să scriu articole în presa de atunci. Multă vreme am făcut interviuri cu martori ai epocii, de la apropiatai ai lui Gheorghiu-Dej și Ceaușescu, securiști, până la victime ale represiunii comuniste. După o perioadă, mi-am dat seama că, din motive naturale, persoanele cu care intenționam să stau de vorbă încep să dispară. Așa am ajuns să mă orientez spre diverse arhive, în general cele ale Securității. Să muncești cu documentele de acolo e ca și cum ai căuta pepite de aur cu o sită într-un râu plin de măl. Cu toate că, în general, Securitatea era la fel de absurdă, brutală și ineptă ca și epoca în care a funcționat, ea era și o structură închisă-birocratizată. „Băieții” erau mari fabricanți de maculatură, roteau aceleași informații, redactate în limbă de azbest, de sute de ori, considerau drept victorii epocale variate răhăișuri și inutilități. Trebuiau să își justifice cumva salariile babane pentru timpul acela. Am citit o groază de hârtii nefolositoare, fără nicio noimă. O altă piedică în ceea ce am făcut a fost și actuala legislație, destul de greoie, a accesului la dosarele Securității. Uneori, a

trebuie să aștept și două luni pentru a căpăta copii după documentele care mă interesau.

Am avut în multe cazuri însă și un avantaj. Știam ce să caut. Ajungeam la CNSAS cu un capăt de informație, găsit din surse deschise, cărți sau interviuri publicate. Așa am fost primul care a citit dosarul lui Dieter Schneuemann, pilotul german care a reușit să extragă oameni cu un avion din România. Totul a pornit de la o pomenire pasageră a odiseei neamțului în memoriile unui fost director al Radio Europa Liberă.

Alte dăți am avut pur și simplu noroc. Căutând ceva despre masoni, am dat peste dosarul lui Ion Șoneriu, un apropiat al MS Regelui Mihai, care a negociațiat în numele acestuia cu regimul lui Nicolae Ceausescu.

Din scotocirile mele a rezultat volumul de față. În el am încercat aduc la lumină situații uitate de multă vreme, personaje tenebroase, abuzuri ale regimului totalitar, să „pun în valoare” delatori ordinari care după 1989 au făcut pe „fetele mari”. Mi-am dorit să dovedesc complicități, vulnerabilități și șantaje din interiorul nomenclaturii, să demonstrez falsuri ale istoriografiei comuniste. De multe ori am găsit situații de un umor negru, care dovedesc cât de „performant” era „brațul armat al clasei muncitoare”.

Sper să citiți cu interes ce a rezultat. Vreau să le mulțumesc prietenilor mei, istoricul Silviu B. Moldovan și filozoful Ioan Alexandru Tofan, cu care m-am consultat în elucidarea unor cazuri tratate de mine.

Despre unul dintre cei mai mari călăi comuniști din Balcani: Bulgaru era albanez

Când spun călău, mă refer la cineva care omoară cu mâna lui. Dintre ucigașii profesioniști aflați în slujba comuniștilor ne sunt familiare numele lui Gheorghe Pintilie zis Pantiușa, Alexandru Nicolschi sau, în ultimii ani, Alexandru Vișinescu și Ion Ficior, care și-au primit prea târziu pedeapsa. Pun pariu însă că aproape nimeni nu a auzit de Iusuf Amza, Gheorghe Ivanov sau Gheorghe Ivănescu. De fapt, este vorba de una și aceeași persoană. Pur întâmplător i-am găsit fișă autobiografică de la verificările membrilor de partid dintre 1951 și 1952 (o găsiți pe site-ul Analiza Dosarelor Comuniștilor Ilegaliști, dând căutare pe nume: <http://andco.ro/aplicatie/>) și m-am apucat să fac niste deductii logice.

Din fișă, am aflat că Iusuf Amza devenit Gheorghe Ivănescu era, în ianuarie 1952, căpitan MAI și primise „dicorația” (sic!) Steaua Republicii cls V. Meseria de bază era „muncitor necalificat”, adică nu avea vreo meserie. Era născut pe 15 februarie 1896 în comuna Sinicean din regiunea Tetovo din actuala Republieă Macedonia de Nord și era de naționalitate albaneză. Își petrecuse 20 de ani (1924-1944) la pușcărie în Bulgaria pentru o „faptă revoluționară” pe care o descrie singur, fără virgule: „am fost condamnat la moarte pentru că am ucis un bandit,

un mare capitalist dușman al poporului". Asta m-a făcut să gândesc că, de fapt, l-a omorât pe „marele capitalist” ca să-l jefuiască. I s-a comutat pedeapsa în închisoare pe viață. La pușcărie a intrat în contact cu comuniștii bulgari înciși și ei și le-a făcut servicii, fiindcă în toamna lui 1944, după lovitura de stat bolșevică de la Sofia, care a avut loc pe 9 septembrie 1944, a ajuns „șeful lagărului fascist” din Rusciuc. Aici cred că a făcut cel mai mare număr de victime. Spre deosebire de România, unde agenții Moscovei au luat puterea gradual, în țara vecină ei s-au apucat direct de genocid. Pe motiv că sunt „fasciști”, au executat în primele trei luni de putere, fără proces, între 20.000 și 40.000 de oameni, majoritatea politicieni democrați, proprietari de afaceri, agricultori înstăriți, preoți, intelectuali. Sî-au eliminat rapid toți adversarii. Când execuțiile nu aveau loc în plină stradă, ele se petreceau în niște lagăre improvizate. Amza a fost șeful unui astfel de stabiliment la Ruse. A fost atât de sadic, încât în 1945, când în țara vecină puterea roșie se stabilizase, nu mai dădea bine la imagine. Între comuniștii români și cei bulgari funcționa un fel de înțelegere pentru protejarea și ascunderea unor „personaje delicate” (procedeul l-am surprins în articolul despre fratele SS-ist al lui Emil Bodnăraș).

Așa a ajuns Iusuf Amza la București, unde a început o carieră de criminal de partid, sub alt nume. A fost angajat drept „funcționar administrativ” la sediul CC al PCR din Aleea Alexandru. De fapt, era o acoperire. Gheorghe Pintilie, adică Pantușa, își încadrase oficial echipa de asasini drept umili conțopiști. Mai multe relatări despre crimele comuniste comise în România între 1944 și 1946 îl au drept personaj central pe un anume „Bulgaru”. Era în echipa lui Pantușa care i-a lichidat cu ranga, în sediul actual al ambasadei Poloniei, pe Ștefan Foriș și ilegalistii acuzați că ar fi informatori ai Siguranței, Petre Melinte și Ion Pârgaru. El l-ar fi executat și pe Marcu

Schon, un ilegalist de origine germană acuzat de trădare. Același „Bulgaru” a provocat un carnagiu deschizând focul cu arma automată asupra unui grup de studenți și tineri care se manifestau anticomunist pe 8 noiembrie 1945, de ziua Regelui Mihai. Au fost peste 10 victime. Andrei Șiperco, care a publicat până acum în trei volume („Confesiunile elitei comuniste 1944-1965: Rivalități represiune crime... Arhiva Alexandru Șiperco” - Academia Română, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului) discuțiile consemnate de tatăl său cu diverși ilegalisti, îl identifică în primele două volume pe „Bulgaru” drept un anume Ivanov. Din mărturia ilegalistului Valeriu Bucicov aflăm că: „Marcu Schon – a fost peste drum. Gheorghe (Ivanov) l-a lichidat. Harnoza... – e Gheorghe „Bulgaru”, care a lichidat moșierii ce i s-au dat în apărare. În 1944 el a lichidat un grup de moșieri. A fost de fapt un albanez mahomedan. El a venit la noi.”

„Melinte, în toamna 1945 Neciu și Gheorghe l-au lichidat”.

Am tradus notițele lui Șiperco senior cam aşa: „Gheorghe Ivanov (Ivănescu) era de fapt un mahomedan albanez care în 1944 a omorât un grup de moșieri, în Bulgaria. A venit la noi. Aici i-a ucis pe Schon și Melinte.” Același Bucicov povestește un episod de pe 8 noiembrie 1945: „Gheorghe „Bulgaru” a ieșit în drum și a tras spre Piața Palatului – trăgeau tot încărcătorul din Schmeisser.” O relatare similară găsim și la Mircea Ioanid, în volumul trei: „Bătrânul („Bulgaru”-n.n.) avea o „balalaică” ... Pe stradă erau vreo 2000. Ne făceau zob. Noi eram zeci. Eu am tras o rafală în plan vertical, restul în aer. Radovanovici – două, trei focuri. Bătrânul, nebunul, a tras în ei.”

Mai revin cu un ultim citat din Bucicov: „Mitca” Neciu și cu Gheorghe „Bulgaru” care a omorât pe deținuții din Bulgaria erau ajutoarele lui Pantiușa. (...) „Bulgaru” nu e omul să nu își asume răspunderea, el care a ucis atâtia. A și spus bulgarilor: Am făcut-o! Ei și!? Nu meritau altceva!”

Eu unul sunt convins că Iusuf Amza, „Bulgaru”, Gheorghe Ivanov și Gheorghe Ivănescu sunt una și aceeași persoană. De altfel, la concluzia asta a ajuns și Andrei Șiperco în prefața volumului trei al consemnărilor tatălui său. Un albinez asasin psihopat, care a stat 20 de ani într-o închisoare bulgărească (de aici și porecla) scapă și comite o sumedenie de crime oribile în Bulgaria și România, în numele comunismului. La o estimare simplă are în jur de 100 de victime directe la activ. Ce păște pentru asta!? În 1951 este încadrat cu grad de căpitan în M.A.I. românesc.

Ultima informație pe care am găsit-o despre el m-a lăsat mască. Este vorba despre Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1415 din 14.10.1958. Ea prevede elaborarea unui decret privind acordarea unei pensii speciale maiorului în rezervă Ivănescu Gheorghe din Ministerul Afacerilor Interne.

Cum i-or fi calculat pensia ? Câte 50 de lei de fiecare victimă?

Mi-l și închipui pe blajinul bătrânel (în 1958 avea 64 de ani) Iusuf-Gheorghe dumicându-și pensia foarte mare la băi, la o casă de odihnă a M.I., în timp ce le povestea la o bere unor cadre mai tinere, pe un ton potolit, tehnica asasinării cu ranga.

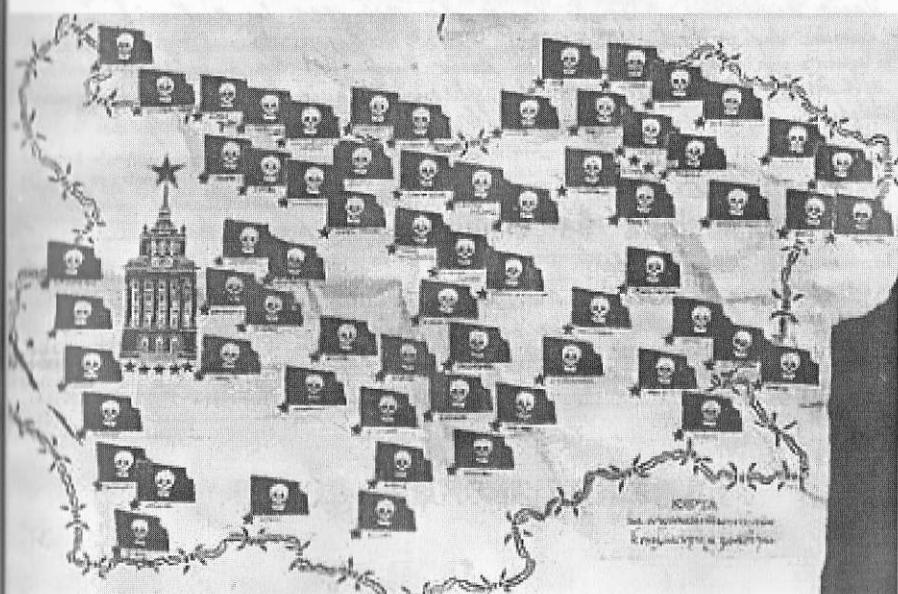
Surse documentare:

andco.ro, fișa lui Gheorghe Ivănescu

Confesiunile elitei comuniste 1944-1965: Rivalități, represiune, crime... Arhiva Alexandru Șiperco” – Academia Română, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului vol. 1-3

Represiunea comunistă din Bulgaria a fost mult mai bruscă decât la noi. După 8 septembrie 1944, în câteva săptămâni, au fost execuțați foarte mulți „dușmani de clasă”.

de evidență a ilegaliștilor

1. — Numele de familie Ivănescu pronumele Gheorghe
 în cazul când numele a fost schimbat să va indica și numele vechi) Iusuf bruga
 Data nașterii: ziua 15 luna iulie anul 1898 Locul nașterii: comuna Armeniș
 județ Maramureș Naționalitatea (român, ungur, evreu, etc.): Albaugh
 profesia de bază muncit, muncit. Starea civilă: căsătorit căi copii are 2
 vîrstă au copiii 2-3 ani

Dacă înainte de 23 Aug. 1944 era membru în P.C.R., în U.T.C. sau simpatizat al mișcării muncitorilor
 și rești simpatizant al mișcării muncitorilor
 munca a făcut sau se sprijină a dat partidului și mișcării muncitoresti; am participat la
eternile revoluționare, pentru care am fost condamnat la următoarele
închisori - mi se condamna la muncă rârlitoare pe viață. În
închisorile am luat parte la greve, am dus muncă de lămurire
la om le om.
 în localități și în ce ani (de când și până când) 1924-1925 Bulgaria, Rusia,
înțior, din închisorile din 1925-1944, Algeria, închisori din
Bulgaria.

mele tovarășilor cu care a avut legături în ilegalitate, în ce localități și în ce ani bolshevik,
cei din Rumania, gheorghe Raciu din 1924-1925 în Bulgaria;
lumini Sofia și în închisorile Gheră Treptov consul leg. bulgarii P.C.R.
 legături a avut cu ei și unde se află ei acum Raciu Dumitru leg. română și
în Bulgaria, bolshevik, gheorghe Raciu astăzi comune
ni și el în Bulgaria, Gheră Treptov consul leg. Bulgaria
în R.P.R.
 a fost arestat, judecat și condamnat în ilegalitate pentru activitate revoluționară antifascistă, pentru ce
 te: am fost condamnat la moarte pentru că am vrut un
sindicat mai mare capitalistic domnitor al poporului.

reună cu cine nu
 condamnare a avut și unde a făcut-o am fost condamnat la moarte și
poi comunitatea bulgăra în muncă rârlitoare pe viață în Bulgaria
închisori
 a fost internat în lagăr, unde, pentru ce fapte:

Unde a muncit în producție	De când	Până când	Ce funcție a avut acolo
Rusie - Bulgaria	1944	1945	
C.C. P.M.R.	1945	1951	șeful organizației, primul
M.A. T.	1951		membru administrativ baptit

Activitatea politică dusă după 23 August și până în prezent.

In ce organizație de Partid a activat	In ce alte organizații a activat	De când	Până când	Ce funcții a avut în respectivele organizații
C.C. P.C.R. P.M.R.		1946	1951	membru
M.A.T.		1951		membru

Indiferent cu ce funcție îndeplinește șeful C.C. P.M.R.

Dacă a fost decorat după 23 Aug. 1944 cu ce decorație Steaua Republicii și

Adresa actuală str. Roma nr. 63 Bucuresti

Membru în P.M.R. din anul

Carnet de membru de partid P.M.R. Nr. 30748/8852

provizoriu Nr.

Eliberat de Comitetul Central P.M.R.

Dacă mai are ceva de adăugat în afară de întrebările cuprinse în fișă

În următoarele săptămâni, în urma cărții lansată în cadrul festivalului literar din Târgoviște, va fi lansată o nouă carte de poveste, în limba română, intitulată „Anastas, o poveste balcanică”, de Ana Pauker.

Anastas, o poveste balcanică! Distribuție: Ana Pauker, Enver Hoxha, Tito, Stalin etc.

În 1903, la Corcea, un oraș cosmopolit din actuala Albania, într-o familie numită Plasari, nu foarte bogată dar onorabilă, de confesiune creștin ortodoxă, se naștea un băiat care a fost botezat Anastas. Pe atunci se părea că domnește o relativă armonie între comunitățile etnice din zonă (în principal albanezi, vlahi, greci, turci dar și alții), dar de fapt populația stătea pe o bombă cu ceas. Războaiele balcanice din 1912-13 au transformat Corcea într-un teritoriu instabil, care și-a schimbat stăpânul de mai multe ori și unde domneau pasiunile naționaliste. Nu era un mediu propice pentru creșterea unui copil, mai ales că micul Anastas, dovedind precocitate, intrase într-o bandă de puberi care se ocupa cu mici șuteli și ceea ce noi numim azi „șmen”. Familia reunită a luat decizia să-l extragă din anturaj și să-l trimită la școală hăt, la București, unde viețuia și era meșteșugar un frate al tatălui.

Cum se ajungea de stânga

Unchiul era un tip cu principii sănătoase. L-a dat la școală, dar după ceva timp și-a spus că e bine să-l și obișnuiască să muncească. L-a angajat drept piccolo la o

cârciumă, cam la fel cum adolescenții din ziua de azi sunt trimisi uneori de părinți să lucreze la McDonald's. Anastas nu a agreat prea tare ideea să meargă ziua la școală și seara să manipuleze tăvi și sticle. Localul nu era unul de lux, din căte am dedus, acolo se strângeau intelectuali faliți, pierde-vară, muncitori sindicaliști, care toată ziua trăneau despre socialism, nu prea făceau consumație și lăsau bacăș din doi în doi. Așa a aflat băiatul, căruia clienții începuseră să-i spună Năstase, că e un „om exploatat de către om”. Îi plăcea cum filozofau corifeii săia, așa că a început să participe de la o vârstă fragedă la diverse adunări sindicale. În 1918, molima bolșevică apăruse și pe teritoriul României. La Iași și la București, diversi agenți ai lui Lenin și Troțki, alimentați cu fonduri mari, încercau să agite populația și să provoace dezordini. Pe 13 decembrie 1918 au reușit să declanșeze o manifestație a muncitorilor tipografi. Unele surse spun că era vorba de o tentativă de lovitură de stat. Au fost ciocniri cu armata, s-a tras, au fost 12 morți. Socialistul I.C. Frimu a fost arestat și a murit ulterior de TBC la pușcărie, fapt pentru care comuniștii, cu care nu avea legături, l-au transformat în cadavru util, efigie, nume de străzi și fabrici. Anastas a fost și el la manifestație. A văzut confruntările și s-a îndărjit, chestie care l-a făcut să adere la Tineretul Socialist.

De-a stânga Anei

Imediat după Primul Război Mondial, mișcarea socialistă românească a ratat șansa de a depăși stadiul de fenomen politic marginal. Divizată între moderati social-democrați și adepti ai bolșevismului, ea nu a acționat unitar. Junele Anastas a optat pentru aripa moscovită. Sub numele de Năstase Plasa (sau Plasă), lua parte la tot felul de întâlniri conspirative. La congresul fondator al Partidului Comunist din România, din 1921, a optat

pentru afilierea la Comintern. A fost unul dintre conducătorii fondatori ai Uniunii Tineretului Comunist. În acea perioadă, P.C. d. R. își pregătea cadrele sub acoperirea unei școli sindicale botezate „Max Wexler”, în onoarea unui militant socialist asasinat „preventiv” de către autoritățile române în 1917, fiindcă făcea propagandă revoluționară. Aici le băga marxismul în cap viitorilor activiști tocmai tovarășa Ana Pauker. Ce chimie o fi existat între ea și băiatul din Albania care urma cursurile habar n-am, cert e că au devenit apropiati, lucru care va conta mai târziu. Agitațiile studențești din 1922 îl găsesc la Iași, unde se pare că a avut o dispută verbală chiar cu Tânără stea a extremității drepte, Corneliu Zelea Codreanu. Tot umbla să organizeze celule UTC prin țară, chestie care i-a adus mai multe arestări.

În 1924, după revolta provocată de agenți sovietici la Tatar-Bunar, autoritățile române au schimbat foia. P.C. d. R. a fost scos în afara legii și tratat drept mișcare teroristă. Bolșevicii fără cetățenie română sau cu situație incertă au fost arestați și expulzați. Așa s-a întâmplat și cu Anastas. În februarie 1925 a fost umflat și i s-a emis un ordin de expulzare, drept communist periculos. A fost făcut pachet împreună cu Sotir Lambru, un activist sindical aromân născut tot în Albania și transportați sub pază pe un vapor care ajungea la Durres. Pe lângă activitatea sa politică, lăsa în urmă și câteva inimi frânte. Se pare că o doamnă româncă a așteptat reîntoarcerea sa câteva zeci de ani.

Tata comunismului albanez

În acei ani, Albania era o țară absolut ciudată. În unele zone domneau încă regulile feudale. Existau clanuri și triburi care se băteau între ele. Proletariatul industrial, publicul țintă al mișcărilor comuniste, era foarte puțin numeros. Țara era condusă de un președinte autoritar